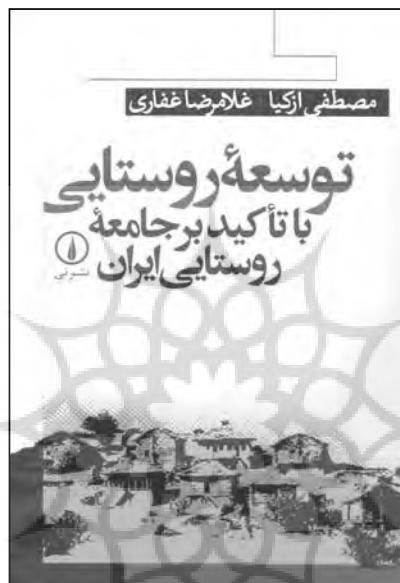

توسعه روستایی با کدامین رهیافت؟

عباس رحیمی

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات و بررسی مسائل روستایی ایران

Rahimiabs@yahoo.com

- توسعه روستایی با تأکید بر جامعه روستایی ایران
- مصطفی ازکیا و غلامرضا غفاری
- نشر نو
- ۱۳۸۳، ۱۶۵۰، ۳۲۴ نسخه، ۲۸۵ صفحه، ۲۸۵ تومان

اقتصاد بازار، رشد اقتصادی را محصول کارگران رقابتی و کنشگران بازارها می‌داند که فارغ از محدوده‌های خاص جغرافیایی و براساس علائم بازار به تعامل می‌پردازند و رشدی از اصلاحات روستاهای نیز در پیوند با این بازارهاست که رقم می‌خورد. این اقتصاددانان وظیفه دولت را برداشتن موانع و ایجاد بستر مناسب برای کارکرد رقابتی این بازارها می‌دانند.

در ایران سیاستگذاران در حوزه توسعه روستایی با سوالات اساسی رویه رو هستند، برخی از این سوالات عبارتند از: آیا روستاهای را می‌باید ثبت و یا گسترش دهیم، هدف از توسعه روستایی چیست و آیا الگوی توسعه روستایی با توسعه روستاهای توسعه بخش کشاورزی متفاوت است؟ ذی‌نفعان و مخاطبان توسعه روستایی چه گروهها و اشاری از جامعه روستایی هستند؟ و اینکه مردم محلی کارگران توسعه، سازمانهای غیردولتی، گروههای خودیار و دولت در توسعه روستایی هریک چه نقشی را باید ایفا کنند؟

معرفی کتاب

توسعه روستایی با تأکید بر جامعه روستایی ایران تلاشی در جهت شناخت توسعه و تحول در جامعه روستایی ایران است که به بررسی سیاستهای توسعه‌ای به ویژه پس از انقلاب در مناطق روستایی کشور می‌پردازد. هدف نویسنده‌گان تدوین متنی درسی در دروس توسعه روستایی و راهنمایی مناسب برای

روستاهای قدیمی ترین جامعه پایدار انسانی است که انبیاشت سرمایه بر پایه مالکیت خصوصی نخستین بار در این مناطق رخ داد و تحول تاریخی را در روابط اجتماعی و اقتصادی جوامع بشر رقم زد. با گذر از عصر فئودالیته و آغاز دوران صنعتی شهرها با بازارهای گستره مصرف و امکان انبیاشت سرمایه‌های انسانی و فیزیکی مورد توجه قرار گرفت و روستاهای به حاشیه توجه رانده شدند. در فرآیند رشد اقتصاد صنعتی سه وظیفه عمده تأمین نیروی کار ارزان برای کارخانجات، تولید محصولات غذایی برای نیروی کار شهری و تدارک سرمایه اولیه در مرحله خیز صنعتی به عهده این مناطق گذاشده شد. و این چنین غافلی تاریخی از توسعه روستاهای در فرآیند توسعه اقتصادی رخ داد. در ادبیات توسعه حداقل از ۹ گروه آسیبهای عمیق که در اثر غفلت از توسعه روستایی و کشاورزی دامنگیر توسعه ملی می‌شود بحث شده است که برخی از این آسیبهای عبارتند از: گسترش و تعمیق بحران محیط زیست، بحران اشتغال، نابرابری، ناموزونی و از هم گسیختگی. (مؤمنی، ۱۳۸۳: ۲۰).

تجربه چندین دهه تلاش دولتها در توسعه روستایی نشان می‌دهد که همچنان این مناطق دچار مشکل توسعه نیافتگی‌اند و گاه بحرانها نیز تشدید شده است.

توسعه روستایی یکی از مباحث چالش‌انگیز در ادبیات اقتصادی است. زیرا بر توسعه مناطق خاص جغرافیایی با الگویی ویژه تأکید دارد، در حالی که آموزه‌های

پژوهشگران حوزه مطالعات توسعه روستایی است. (ص ۵) به همین دلیل کتاب بیش از آنکه مسئله‌گرا باشد و برای پاسخ به سوالات اساسی در حوزه توسعه روستایی ایران تلاش کند، بر شیوه پژوهش و شناخت توسعه و تحول در جامعه روستایی یعنی بررسی وضع موجود تکیه می‌کند. کتاب شامل سه بخش است که در بخش نخست توسعه و شناخت توسعه روستایی در چهار فصل به بحث گذارده می‌شود. در فصل اول، «ابعاد مفهومی و نظری توسعه روستایی» بررسی می‌شود و مباحثی چون ضرورت توجه به توسعه روستایی، تعاریف توسعه روستایی و بعد آن، رویکردهای نظری و راهبردهای عملی درخصوص توسعه روستایی و چگونگی فرایند برنامه‌ریزی توسعه روستایی به بررسی گذاشته می‌شود.

کتاب بیش از آنکه مسئله‌گرا باشد و برای پاسخ به سوالات اساسی در حوزه توسعه روستایی ایران تلاش کند، بر شیوه پژوهش و شناخت توسعه و تحول در جامعه روستایی یعنی بررسی وضع موجود تکیه می‌کند

می‌دهد. (ص ۱۹۵)
نویسنده‌گان همچنین معتقدند یکی از عوامل بروز معضل اقتصادی و اجتماعی بیکاری تغییر در فعالیت و ساختار اشتغال سرپرستان خانوارها طی دو دهه گذشته است.

قشریندی اجتماعی در جامعه روستایی ایران موضوع فصل چهارم است. نتیجه مطالعه گویای آن است که، در ایران طبقات روستایی به لحاظ اجتماعی از یکدیگر متمایز نیستند، بلکه بیشتر از نظر اقتصادی تمایز یافته‌اند و انقلاب اسلامی قشریندی اجتماعی روستایی را تحت تأثیر قرار داده و برخی جایه‌جایها را در میان گروههای اجتماعی ایجاد کرده است، این قشر جدید شامل نسل جدید دهقانان فقیر و متوسط، کارگران روستایی، معلمان مدرسه، کارکنان اداری و بسیجیان روستایی استه اقتدار این قشر که از

قدرت اجتماعی و سیاسی قابل ملاحظه‌ای برخوردار است، ناشی از ارتباط آن با شبکه سیاسی و ساختار قدرت در سطح ملی است و این گروه اجتماعی از سیاستها و برنامه‌های توسعه روستایی دولت بیشتر برخوردار می‌شوند. (صص ۹۸ و ۸۱)
در بخش دوم کتاب «سیاستهای توسعه روستایی» هدف اصلی بررسی است و موضوعاتی چون ساختار سیاسی و توسعه جامعه روستایی، اصلاحات ارضی و سیاستهای کشاورزی بعد از انقلاب اسلامی، دولت و مشارکت اجتماعی روستاییان، نظامهای بهره‌برداری و توسعه کشاورزی و سازمان حمایتی و ساختارهای زیربنایی هریک به عنوان فصلی از کتاب بررسی شده و طی آن از منابع و اطلاعات رسمی و نتایج سایر پژوهشها استفاده شده است.

در بخش دوم مباحث از چارچوب اصلی کتاب یعنی «توسعه روستایی» فراتر رفته و سیاستهای کشاورزی و توسعه کشاورزی را نیز شامل می‌شود.

نویسنده‌گان در تحلیل نهایی، توسعه روستایی کشور را ناموفق ارزیابی کرده و معتقدند که این برنامه‌ها کمتر سبب تحول ساختاری در بعد مختلف سیاسی، اجتماعی و اقتصادی که لازمه مشارکت است، شده‌اند. (ص ۱۳۳) در سطح کلان نیز بسترسازی لازم برای تحقق مشارکت سازمان یافته مؤثر که مستلزم توافق‌نمایانی روستاییان، تقویت خوداتکائی آنها و مشارکت دادن آنها در سطوح

در بررسی راهبردهای توسعه روستایی به دو راهبرد توسعه بروونزا در قالب دیدگاه نوسازی که بر افزایش تولیدات کشاورزی تأکید می‌کند و راهبرد «توسعه همه جانبه روستایی» که به تغییرات بنیادی در قالب تحول در ساختارهای اجتماعی و اقتصادی جوامع روستایی می‌پردازد، اشاره می‌شود.

بررسی تحولات جامعه روستایی ایران در سه زمینه تحول الگوی آبادنشینی، تحولات جمعیتی و قشریندی اجتماعی موضوع سه فصل دیگر بخش اول است. در تحول الگوی آبادنشینی نویسنده‌گان به مسائلی چون تغییر تعریف روستا و اطلاق «آبادی» به کلیه نقاط روستایی، توسعه فضایی و کالبدی در سکونتگاههای روستایی و خدمات رسانی بر پایه ارزش‌های اینتلولوژیک انقلاب به منظور گسترش عدالت اجتماعی اشاره می‌کنند.

تحولات جمعیتی در جامعه روستایی نیز موضوع پژوهش در فصل سوم کتاب است.

نتیجه این مطالعه گویای کاهش نسبت و سهم جمعیت روستایی در کل جمعیت کشور است. در بخش دیگر، ارقام برآورد جمعیت در سال ۱۴۰۰ و مقایسه آن با جمعیت پیش‌بینی شده روستاهای کشور در حالت رشد طبیعی، انتقال حدود ۱۲ تا ۱۳ میلیون نفر از جمعیت روستایی را به نقاط شهری نشان

مختلف مشارکتی است، صورت نگرفته است.

(ص ۱۸۰)

عنوان بخش سوم کتاب نیز «توسعه و تحول در جامعه روستایی» است که در سه فصل آن خلاصه‌ای از سه پژوهش پیرامون «فقر و آسیب‌پذیری و توسعه»، «جامعه عشاپری و اسکان» و «سرمایه اجتماعی و توسعه روستایی» آورده شده است. محدوده این مطالعات در سطح تعدادی از روستاهای یک شهرستان است، گرچه نمی‌توان نتایج آن را در سطح ملی تعیین داد، اما شیوه پژوهش و نگاه به مسائل مهم جوامع روستایی می‌تواند برای پژوهشگران مسائل جامعه روستایی قابل توجه باشد.

سرمایه اجتماعی که در فصل آخر به آن پرداخته شده است، یکی از مباحث مهم در توسعه است که در دهه‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته

که با شرایط اقتصادی، اجتماعی ایران انطباق دارد به میان نمی‌آید، به همین دلیل در حالی که عنوان کتاب توسعه روستایی است، اما در فصول مختلف کتاب نظریه‌های بهره‌برداری، سیاستهای کشاورزی و مسائل عشاپری نیز مورد بحث قرار می‌گیرد و هیچ استدلال نظری برای آن ارائه نمی‌گردد.

۲. نامتجانس بودن روش‌شناسی و جامعه آماری در بخش‌های مختلف کتاب: روش‌شناسی و جامعه آماری در بخش‌های مختلف کتاب متتجانس نیست. در بخش اول و دوم کتاب اطلاعات مورد استناد و تحلیلها در سطح ملی است در حالی که در بخش سوم کتاب جامعه آماری در سطح تعدادی از روستاهای یک شهرستان واحد تحلیل خانوار است. برای مثال مسئله «فقر، آسیب‌پذیری و توسعه» در سطح ۲۱

روستای شهرستان گرمسار بررسی شده است. باتوجه به رواج صیغی کاری و نزدیکی نسیی این شهرستان با تهران به نظر می‌رسد نتایج مطالعه قابل تعمیم نیست و توضیحی در این مورد که چرا این شهرستان برای مطالعه انتخاب شده ارائه نگردیده است.

۳. متناقض بودن برخی نتیجه‌گیریهای کتاب با یکدیگر: نویسنده‌گان در برخی از تحلیلهای خود پیرامون سیاستهای کشاورزی و توسعه‌ای پس از انقلاب با دیدی انتقادی نگاه کرده و معتقدند: «جدی ترین مشکل سیاستهای کشاورزی از بدوانقلاب تاکنون فعدان اهداف اجتماعی در این سیاستهای است. به این معنی که هیچ‌گونه سیاستی در ارتباط با حل مسائل اجتماعی روستایی - که مانع توسعه کشاورزی است، صورت نگرفته است». (ص ۱۵۸)

در حالی که برخی نتایج پژوهش در این کتاب خلاف این نتیجه‌گیری را نشان می‌دهد. «انقلاب اسلامی در تقویت موقعیت سیاسی و اجتماعی طبقات فروdest و میانه حال جامعه روستایی تأثیر بسزایی داشته است و در مقابل از موقعیت اجتماعی و قدرت سیاسی قشرهای فرادست جامعه روستایی کاست.» (ص ۹۸) «در لایحه واگذاری و اجما مصوب شورای انقلاب اولویت به دهقانان خردپا و روستاییان بی‌زمین داده شد، در اصلاحات ارضی رژیم جمهوری اسلامی واگذاری زمین براساس عرف محل در هر آبادی و بهطور مساوی انجام پذیرفت.» (ص ۱۴۰)

۴. تکرار برخی مطالب و مضامین در فصول مختلف: برخی مطالب و مضامین تکراری در طول کتاب به چشم می‌آید که می‌تواند ناشی از ماهیت مستقل فصول از یکدیگر باشد. در فهرست مطالب، عنوان بخش اول و سوم کتاب «توسعه و تحول در جامعه روستایی» است. اینکه چرا از یک عنوان برای دو بخش استفاده شده دلیل شخصی وجود ندارد.

جدول صفحه ۱۰۴ در صفحه ۱۸۵ نیز تکرار شده است، به همین ترتیب جدول صفحه ۲۰۵ در صفحه ۲۰۸ نیز اورده شده است. همچنین قشریندی اجتماعی در جامعه روستایی علاوه بر فصل چهارم در فصل دهم نیز بررسی و تعریف می‌شود.

منبع:

- مؤمنی، فرشاد (۱۳۸۳) تحول الگوی ذهنی، پیش‌نیاز توسعه روستایی ایران. مجموعه مقالات. تهران: مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی.

آموزه‌های اقتصاد بازار، رشد اقتصادی را محصول کارگران رقابتی و کنشگران بازارها می‌داند که فارغ از محدوده‌های خاص جغرافیایی و براساس علائم بازار به تعامل می‌پردازند

است و در جامعه روستایی ایران پژوهشی پیرامون آن انجام نگرفته است. سرمایه اجتماعی دلالت بر اشکالی از سازمان اجتماعی چون اعتماد، قواعد و شبکه‌ها است که می‌تواند کارایی جامعه را از طریق کنشهای مناسب تسهیل کند. (ص ۲۷۸) از آنجا که سرمایه اجتماعی ماهیتی کیفی دارد به همین دلیل شناخت و اندازه‌گیری آن پیچیده است. در کتاب، سه مؤلفه «اعتماد اجتماعی»، «انسجام اجتماعی» و «مشارکت اجتماعی» به عنوان مؤلفه‌های اصلی سرمایه اجتماعی محسوب شده‌اند، و برای هریک از این مؤلفه‌ها شاخصهایی تعریف و هر شاخص تبدیل به گویه‌ها و آنها در طیفی مورد سنجش قرار گرفته‌اند.

کاهش نزاعهای سیاسی و خطی که امروزه جایگزین نزاعهای طائفه‌ای و قبیله‌ای زمان گذشته شده‌اند و توجه به فرایندهای اعتمادسازی در سطوح بین فردی و بین نهادی که می‌تواند تقویت‌کننده انسجام اجتماعی و مقوم سرمایه اجتماعی باشد، از اهم پیشنهادهای نویسنده‌گان برای افزایش و تقویت سرمایه اجتماعی در سطح روستاهای کشور در آخرين فصل از کتاب است.

نقد کتاب

هرگاه فصول کتاب را به صورت مستقل مورد توجه قرار دهیم هریک از فصول در تبیین تحولات جامعه روستایی، تحلیل سیاستهای توسعه روستایی و نحوه پژوهش در مسائل روستایی نکات قابل توجهی برای یادگیری دارد. اما کتاب به عنوان یک مجموعه در پاسخ به یک سوال اساسی یعنی ترسیم رهیافت روشی برای توسعه روستایی در ایران ناموفق به نظر می‌رسد. گویا کتاب فاقیک طرح کلی و از پیش اندیشیده شده برای ارائه تصویری منسجم از وضعیت کنونی توسعه روستایی و پاسخ به سوالات اساسی در حوزه سیاستگذاری است. و از چنین فصول کتاب در کنار یکدیگر نمی‌توان به تصویری کلان و روشن دست یافت. در همین راستا می‌توان برخی نکات را یادآور شد.

۱- عدم ارتباط روشین بین مبانی نظری در فصل اول با سایر فصول کتاب: فصل اول به ابعاد مفهومی و نظری توسعه روستایی پرداخته است و یازده فصل بعدی به بررسی تحولات مختلف و سیاستهای دولت در بخش کشاورزی و توسعه روستایی در ایران اختصاص دارد، عموماً نویسنده‌گان در نخستین فصل، دیدگاه نظری، روش پژوهش و چالش‌های مطالعه را مورد بررسی قرار می‌دهند برخلاف این انتظار در این کتاب تنها تعاریف و رهیافت‌های مختلف و گاه متناقض از توسعه روستایی ارائه و هیچ‌گونه داوری که گویای دیدگاه نویسنده‌گان و رهیافتی